

19/12/2023

Τελετή υπογραφής της Πράξης Αγιοκατατάξεως των Αγίων Γαβριηλίας, Αθανασίου Χαμακιώτη και Γερβασίου Παρασκευόπουλου

[Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Τη διαβεβαίωση ότι θα συνεχίσει εδραίως τη διακονία του, φυλάσσοντας θερμοπύλες, “δι’ όσον χρόνον θέλει ο Θεός”, έδωσε ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, ο οποίος εόρτασε την 50ή επέτειο από την εκλογή του σε Επίσκοπο (Μητροπολίτη Φιλαδελφείας), τονίζοντας ότι “εις Εκείνον χρεωστούμεν τα πάντα! Εκείνον διακονούμεν και λατρεύομεν! Εις Εκείνον εμπιστευόμεθα και τα μελλούμενα... «Γενηθήτω το θέλημά Του», νυν και αεί!”

Ο Παναγιώτατος χοροστάτησε τη Δευτέρα, 18 Δεκεμβρίου 2023, στη Θεία

Λειτουργία, που τελέστηκε στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Μάρτυρος Σεβαστιανού και της επετείου του, μετά την οποία τέλεσε τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών του αμέσου προκατόχου του, **αιίδιμου Πατριάρχου Δημητρίου, και των μακαριστών Αρχιερέων που συγκροτούσαν την Αγία και Ιερά Σύνοδο κατά την ημέρα της εις Επίσκοπον εκλογής του.** Στη συνέχεια, προέστη της Ακολουθίας της τελετής υπογραφής της Πατριαρχικής και Συνοδικής Πράξεως εντάξεως στο Εορτολόγιο της Εκκλησίας τριών νέων Αγίων: της Μοναχής Γαβριηλίας (Παπαγιάννη), της Κωνσταντινουπολίτιδος, της εν Λέρω, του Ιερομονάχου Αθανασίου Χαμακιώτου, και του Αρχιμανδρίτου Γερβασίου Παρασκευοπούλου.

[Δείτε επίσης: Οικουμενικός Πατριάρχης: “Στην Εκκλησία οφείλω τα πάντα. Θα συνεχίσουμε εδραίοι την ταπεινή διακονία μας φυλάσσοντας Θερμοπύλας”](#)

“Η παρουσία και μαρτυρία των Αγίων διατρέχει την ζωήν της Εκκλησίας απ’ αρχής και μέχρι της σήμερον”

“Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον έχει ευαίσθητον ούς διά τους κραδασμούς της ιστορίας, γνωρίζει να καταγράφη τας αναζητήσεις του ανθρώπου κάθε ιστορικής περιόδου και να απαντά εις αυτάς. Έχει βάλει την σφραγίδα του εις τον πολιτισμόν και, χάριτι του πανσθενούς και παντεπόπτου Θεού, της Παναγίας της Παμμακαρίστου και πάντων των Αγίων, θα συνεχίση να μαρτυρή και εις το μέλλον περί της ελθούσης χάριτος και της εν ημίν ελπίδος.

Δοξολογούμεν και ευχαριστούμεν τον Θεόν του ελέους διά τα ουράνια και σωτηριώδη δωρήματα Αυτού προς τον λαόν Του, προς την Εκκλησίαν και το Γένος. Η Εκκλησία είναι η κιβωτός του πνευματικού πολιτισμού και των τιμαλφεστάτων αξιών, αι οποίαι συγκροτούν την ταυτότητά μας. Είναι αδύνατον να κατανοήσωμεν την ιδιοπροσωπίαν μας άνευ αναφοράς εις την Ορθοδοξίαν και την ιστορίαν της, ούτε βεβαίως δυνάμεθα να φαντασθώμεν το μέλλον μας χωρίς την καθοριστικήν παρουσίαν της παραδόσεώς της και χωρίς την διαφύλαξιν των αξιών της. Αποκομμένοι από τας πνευματικάς μας ρίζας δεν θα επιβιώσωμεν.

Όντως πανέορτος, λαμπροτάτη και υπερευλογημένη η ημέρα αύτη διά τον λαόν του Θεού, η ζωή και η ευσέβεια του οποίου εμπλουτίζεται διά των τριών νέων Αγίων, τους οποίους εδωρήσατο εις την Εκκλησίαν η αείρυτος χάρις του εν Τριάδι προσκυνουμένου Θεού. «Ο άγιος είναι ο ‘τόπος’ ενοικήσεως του Θεού ή ο ναός του Θεού. Ο Θεός αναπαύεται στους αγίους, όπως και οι άγιοι στον Θεό. Οι άγιοι αντανακλούν τον Θεόν στον κόσμο, και ο Θεός γίνεται ‘θαυμαστός εν τοις αγίοις αυτού’. Ο,τι προσφέρει ο Θεός στον κόσμο, ο,τι δόθηκε στην Εκκλησία εν Χριστώ και διατηρείται με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος, καθίσταται εμπειρικά προσιτό στα πρόσωπα των αγίων», σημειώνει θεολογικώτατα ο Εντομολογιώτατος καθηγητής Γεώργιος Μαντζαρίδης (Οδοιπορικό θεολογικής ανθρωπολογίας, Άγιον Όρος, 2005, σ. 309). Η παρουσία και μαρτυρία των Αγίων διατρέχει την ζωήν της Εκκλησίας απ’ αρχής και μέχρι της σήμερον. «Με τα βήματα των Αγίων» θα συνεχίση να πορεύεται ο λαός του Θεού και προς το μέλλον.”

Ο Πατριάρχης αναφέρθηκε στον βίο, τα χαρίσματα και στην προσφορά των τριών νέων Αγίων της Εκκλησίας επισημαίνοντας ότι “είναι ζώσαι και χαριτόστεπτοι εικόνες του φιλανθρώπου Θεού, ο οποίος καλεί τον άνθρωπον εις κοινωνίαν της αγιότητός Του εν τη Εκκλησία Του, τη «κοινωνία των Αγίων».”.

Συγκίνηση για την 50η επέτειο από την εκλογή του σε Επίσκοπο

Ακολούθως, εμφανώς συγκινημένος, αναφέρθηκε στην 50ή επέτειο από την εκλογή του σε Επίσκοπο.

“Αναπολούμεν και ανατρέχομεν με την σκέψιν και την καρδίαν μας εις εκείνην την Τρίτην, 18 Δεκεμβρίου 1973, όταν, ως άλλος Τιμόθεος, ηκούσαμεν και ημείς το Παύλειον «μηδείς σου της νεότητος καταφρονείτω» (Α΄ Τιμ. δ΄, 12), λαβόντες, παρά του αλησμονήτου πνευματικού μας πατρός, αιμνήστου Μητροπολίτου Χαλκηδόνας Μελίτωνος, το άγγελμα της εις Μητροπολίτην Φιλαδελφείας εκλογής μας εις την ηλικίαν των τριάκοντα τριών ετών. Με μεγάλην συγκίνησιν μιμνησκόμεθα του ονόματος του αιιδίμου Προκατόχου μας Οικουμενικού Πατριάρχου Δημητρίου, του σεμνού Προκαθημένου της αγάπης και της καταλλαγής, ο οποίος, κατ’ ιδίαν αυτού φιλοτιμίαν και προάψεις, προέτεινε προς το ιερόν σώμα της Αγίας και Ιεράς Συνόδου την ανύψωσιν του Αρχιμανδρίτου Βαρθολομαίου Αρχοντώνη, Διευθυντού του νεοσυστάτου τότε Ιδιαιτέρου Γραφείου του, εις την Μητροπολιτικήν αξίαν. Αιωνία Αυτού η μνήμη και άληστος, καθώς και των μακαριστών Συνοδικών παρέδρων, διά της κανονικής ψήφου των οποίων ανεδείχθημεν Μητροπολίτης Φιλαδελφείας, και διά την ανάπαυσιν των ψυχών των οποίων ετελέσαμεν προ ολίγου Τρισάγιον.

Ποτέ δεν εθεωρήσαμεν την εκλογήν μας αυτήν ως δήθεν επιβράβευσιν διά την εκπλήρωσιν των ανατεθέντων εις ημάς καθηκόντων. Αντιθέτως, από την πρώτην

στιγμήν, την αντελήφθημεν ως χρέος και ευθύνην διακονίας της Μητρὸς Εκκλησίας μετά μεγαλυτέρας υπευθυνότητος, ζήλου και εργατικότητος, εν ταπεινώσει πάντοτε και πιστότητι και υπακοή προς αυτήν. Η δε επακολουθήσασα, ολίγους μήνας αργότερον, είσοδος και συμμετοχή ημών εις την Αγίαν και Ιεράν Σύνοδον υπό την ιδιότητα του Συνοδικού παρέδρου ήτο εγγραφή εις εν πραγματικόν πανδιδακτήριον, το μεγαλύτερον Πανεπι-στήμιον εις το οποίον εφοιτήσαμεν ποτέ, καθώς μας ωλοκλήρωσε εκκλησιολογικῶς και συνέβαλε καθοριστικῶς εις την προετοιμασίαν μας διά την ανάληψιν των Πατριαρχικῶν ευθυνῶν, μετά από δεκαοκτώ ἔτη.

Μας συγκλονίζει ἀκόμη και σήμερον η εμπιστοσύνη την οποίαν επέδειξαν τότε ο Πατριάρχης Δημήτριος, ο Γέροντάς μας και τα λοιπά μέλη της Αγίας και Ιεράς Συνόδου προς ένα νέον κληρικόν, τον οποίον κατέστησαν Επίσκοπον της Μεγάλης Εκκλησίας και συνδιοικητήν των ιερῶν υποθέσεων αυτής. Ὅπως δε εἶναι φυσικόν, το παράδειγμά των αυτό ενεχαράχθη βαθέως εντός μας και απετέλεσε γνώμονα και των ιδικῶν μας επιλογῶν διά την στελέχωσιν της Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, κατά την διάρκειαν των τριάκοντα δύο ἐτῶν ταπεινῆς Πατριαρχείας μας, διά ταλαντούχων και φερελπίδων κληρικῶν, τους οποίους και ετιμήσαμεν διά της προαγωγῆς των εις επιτελικὰς θέσεις της Πατριαρχικῆς διοικήσεως, παρά το νεαρὸν της ηλικίας των. Το αυτό ισχύει παρ' ἡμῖν και διά τας Αρχιερατικὰς εκλογὰς. Ὅπως ἔχομεν αναφέρει και εις το παρελθόν, «αι ἀνάγκαι της Εκκλησίας προσδιορίζουν το εἶναι και το πότε μίας Αρχιερατικῆς εκλογῆς». Αυτό εβιώσαμεν ημεῖς! Αυτό πιστεύομεν! Αυτό πράττομεν, προς δόξαν Χριστοῦ και της Αγίας Αυτοῦ Μεγάλης Εκκλησίας, τηροῦντες την παρακαταθήκην ην ελάβομεν παρά του αοιδίμου Προκατόχου μας.”

Και ο Παναγιώτατος πρόσθεσε:

“Πεντήκοντα ἔτη παρήλθον και ὁμως ηχούν ἀκόμη εις τα ὠτα μας οι νουθετήριοι λόγοι Του κατά το εὐόρτιον γεῦμα μετά την εις ἐπίσκοπον χειροτονίαν μας, την ἡμέραν των Χριστουγέννων του 1973: «Ἀντί πολλῶν και υπερβολικῶν λόγων, πατριαρχικῶς επιθυμούμεν, ἵνα κατά την στιγμὴν ταύτην, την ὄντως ιεράν, απευθύνωμέν σοι, Ιερῶτατε Μητροπολίτα Φιλαδελφείας, τον λόγον εκείνον, ον ὁ ἅγιος, ο ἀληθινός, ο ἔχων την κλείν του Δαυίδ, ο ανοίγων και ουδεὶς κλείσει, και κλείων και ουδεὶς ανοίξει’ (Αποκ. γ’, 7) εἶπέ ποτε τῷ προκατόχῳ σου, τῷ ἀγγέλῳ της εν Φιλαδελφείᾳ Εκκλησίας: ὀιδά σου τα ἔργα’, ἤτοι γινώσκω σε, και λοιπόν, εν γνώσει ὀδέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεωγμένην, ην ουδεὶς δύναται κλείσαι αυτήν’ (Αποκ. γ’, 8). Ὅμως, ο ἅγιος και ἀληθινός, συνεχίζων λέγει σοι: ὀμικράν ἔχεις δύναμιν’, λέγων δε τούτο ἐννοεῖ – και επιθυμούμεν να τονίσωμέν σοι τούτο – ὀτι δέον ἵνα θεωρῆς πάντοτε ἐνώπιον του Θεοῦ την σην δύναμιν, ὀση αὐτή και αν η, μικράν, εἶναι δε αὐτή ὄντως πάντοτε μικρά ἐναντι του Θεοῦ· εν τη αυτοσυνειδησίᾳ δε της σμικρότητος αυτής τελετουργεῖ και θαυματουργεῖ, ως παρά Παῦλῳ, η

δύναμις του Κυρίου. Την οϊανδήτινα εν σοι δύναμιν, αδυναμίαν και ασθένειαν έναντι του Θεού πάντοτε λογιζόμενος και τη χάριτι του Χριστού συνεχώς παραδιδόμενος θα δυνηθής, όπως και εφεξής, ως Επίσκοπος της Μεγάλης Εκκλησίας, να συνεχίσης την ην έδωκας άχρι τούδε μαρτυρίαν κατά τον λόγον του αγίου και αληθινού, τον επιμαρτυρούντα σοι σήμεραν ότι, 'ετήρησάς μου τον λόγον και ουκ ηρηήσω το όνομά μου' (Αποκ. γ', 8). Ούτω τηρήσεις τον λόγον Εκείνου και ουκ αρνηθής το όνομά Του».

Εις απάντησιν προς τον Πατριάρχην Δημήτριον επιθυμούμεν, ενώπιον Θεού και όλων υμών, να ανανεώσωμεν την υπόσχεσιν την οποίαν εδώκαμεν κατά την ημέραν εκείνην: «Ουδέν έχω όπερ δεν έλαβον παρά της Εκκλησίας. Εις την Εκκλησίαν επομένως, οφείλω τα πάντα και επί πλέον ευγνωμοσύνην και αφοσίωσιν και σεβασμόν και πιστότητα και υπακοήν άχρι θανάτου... ει δε και δεήσει, και θανάτου σταυρού». Θα συνεχίσωμεν εδραίοι την ταπεινήν διακονίαν μας, φυλάσσοντες Θερμοπύλας, δι' όσον χρόνον θέλει ο Θεός. Εις Εκείνον χρεωστούμεν τα πάντα! Εκείνον διακονούμεν και λατρεύομεν! Εις Εκείνον εμπιστευόμεθα και τα μελλούμενα... «Γενηθήτω το θέλημά Του», νυν και αεί!

Εμείς πορευόμεθα διά μέσου του δράματος της ιστορίας με στόχον την Ανάστασιν. Άλλωστε, άπαντες οι εν Φαναρίω και οι εκ Φαναρίου γνωρίζομεν καλώς ότι χωρίς Θαβώρ και χωρίς Γολγοθάν δεν υπάρχουν το φως και η αγαλλίασις της Αναστάσεως. Από της Μεταμορφώσεως διά της Σταυρώσεως φθάνομεν εις την Ανάστασιν. «Ιδού γαρ ήλθε διά του Σταυρού χαρά εν όλω τω κόσμω...» Και κατά την εύσημον ταύτην στιγμήν ενθυμούμεθα τους σοφούς λόγους του ανεπαναλήπτου Γέροντός μας, ο οποίος μας προειδοποιεί διαρκώς διά τον κίνδυνον του θανατηφόρου πειρασμού να θεωρήσωμεν ιδικήν μας την επισκοπικήν λαμπρότητα. Αυτή είναι του Χριστού, μας υπενθυμίζει ο Γέροντας. Ιδικόν μας είναι «το μέλαν τριβώνιον, εκ της βιώσεως του οποίου μόνον κυφορείται η πνευματική αναστάσιμος λαμπρότης και εκφαίνονται η δόξα και η βασιλεία του Κυρίου»."

[Διαβάστε το πλήρες κείμενο της ομιλίας του Οικουμενικού Πατριάρχου **ΕΔΩ**](#)

Ακολούθως ο Παναγιώτατος και οι Συνοδικοί Αρχιερείς Σεβ. Βρουύλων κ. Παντελεήμων, Ρόδου κ. Κύριλλος, Γουΐνιπεγκ κ. Ιλαρίων, Κρήτης κ. Ευγένιος, Κορέας κ. Αμβρόσιος, Αυστρίας κ. Αρσένιος, Πισιδίας κ. Ιώβ, Ν. Ιερσής κ. Απόστολος, Σύμης κ. Χρυσόστομος, Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Πρόδρομος, και Γαλλίας κ. Δημήτριος, **υπέγραψαν τις σχετικές Πράξεις στον οικείο Κώδικα του Πατριαρχείου.**

[Δείτε επίσης: Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος: Πενήντα χρόνια από την εκλογή του σε Επίσκοπο \(ΒΙΝΤΕΟ\)](#)

Παρέστησαν, επίσης, οι Αρχιερείς Σεβ. Γέρων Χαλκηδόνος κ. Εμμανουήλ, Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Λέρου, Καλύμνου και Αστυπάλαιας κ. Παΐσιος, Πατρών κ. Χρυσόστομος, Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος κ. Κύριλλος, Μιλήτου κ. Απόστολος, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος, Κυδωνιών κ. Αθηναγόρας, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος, Αυστραλίας κ. Μακάριος, Σμύρνης κ. Βαρθολομαίος, Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος, Ισπανίας και Πορτογαλίας κ. Βησσαρίων, Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας, οι Θεοφιλ. Αλικαρνασσού κ. Αδριανός, Στρατονικείας κ. Στέφανος, Ξανθουπόλεως κ. Παΐσιος και Λακεδαιμονίας κ. Θεόφιλος, ο Θεοφιλ. Αγγλικανός Επίσκοπος κ. Christopher Hill, κληρικοί, μοναχοί και μοναχές, ο Πρέσβης κ. Κωνσταντίνος Κούτρας, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, η Εξοχ. Υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών της Ελλάδος κ. Χριστίνα Αλεξοπούλου, ο Εξοχ. κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, Καθηγητής Πανεπιστημίου και πρώην Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως της Ελλάδος, ο Εντιμ. κ. Νικόλαος Νικολόπουλος, πρώην υφυπουργός, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας με επί κεφαλής τον Γενικό Γραμματέα της Αδελφότητός τους “Παναγία η Παμμακάριστος”, Εντιμολ. κ. Κωνσταντίνο Δεληκωσταντή, Άρχοντα Διδάσκαλο

